

Sygn. akt IX Ka 1081/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku

sprawy **J. F. (1)**

obwinionego o wykroczenie z art. 107 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 5 marca 2013r. sygn. akt XI W 2836/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego J. F. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania przed sądem II instancji.

Sygn. akt IXKa1081)13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 5 marca 2013r. uznał obwinionego J. F. (2) za winnego tego, że w dniu w okresie czasu daty bliżej nieustalonej od miesiąca stycznia 2011 roku do dnia 20 maja 2012 roku w K. w celu dokuczenia pani O. P. kilkakrotnie poprzez zaczepienie jej słowami „ O. wzięłaś leki na głowę aby ci nie odpierdalało „ złośliwie ją niepokoił , stanowiącego wykroczenie z art. 107kw i za to na podstawie art.107 kw w zw. z art. 24§1i3kw wymierzył mu karę 400 zł grzywny. Na podstawie art. 624§1kpk w zw. z art. 119kpw zwolnił obwinionego J. F. (1) od ponoszenia kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa .

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony J. F. (1), który zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie prawa procesowego poprzez :

- rozpoznanie sprawy i wydanie wyroku w oparciu o nieistniejące dowody , których sąd nie przedstawił w wyroku, jak również ich nie ocenił ,

- oparcie przedmiotowego wyroku na subiektywnych ocenach zeznających świadków , w sytuacji, gdy ocena materiału dowodowego należy do sądu ,

- naruszenie zasady domniemania niewinności art. 5kpk poprzez przyjęcie , iż każde zachowanie obwinionego wobec oskarżycielki posiłkowej stanowi wykroczenie z art. 107kw,

- obrazę art. 7kpk poprzez niezastosowanie,
- obrazę art. 4kpk poprzez niezastosowanie ,
- obrazę art. 107kw,
- obrazę art.34kpw.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego wykroczenia .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obwinionego J. F. (1) nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie oraz pisemnych motywów zaskarżonego wyroku pozwala na stwierdzenie , iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu, tak w ocenie przeprowadzonych dowodów , jak też w dokonywaniu na ich podstawie ustaleń faktycznych . Sąd Rejonowy rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń co do czynu obwinionego , wskazał także przesłanki na podstawie których przyjął , iż J. F. (1) dopuścił się przypisanego mu wykroczenia . Apelacja nie przytacza żadnych okoliczności , które mogłyby podważyć prawidłowość rozumowania i ustaleń Sądu I instancji, stanowi polemikę z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi , opartą na wybiórczo przytoczonych okolicznościach.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy przeprowadzone dowody tj. zeznania oskarżycielki posiłkowej O. P., a także świadków D. S. i M. S. w sposób zbieżny ze sobą opisują zachowanie obwinionego , który kilkakrotnie , w różnych sytuacjach zwracał się do pokrzywdzonej z pytaniem czy wzięła leki , sugerując , iż jest chora psychicznie . Wbrew wywodom obwinionego, Sąd Rejonowy dostrzegł, że pomiędzy pokrzywdzoną, a obwinionym istnieje konflikt i uwzględniając tą okoliczność oceniając przeprowadzone dowody , zachował należytą ostrożność. O. P. przesłuchiwana kilkakrotnie w toku postępowania pozostawała konsekwentna w opisie zachowania obwinionego, wskazała, iż złośliwe zachowanie J. F. (1) rozpoczęło się od sytuacji, kiedy na jednej z rozpraw dowiedział się on o tym, iż pokrzywdzona pozostawała na zwolnieniu lekarskim związanym z depresją , wskazała również , iż takie zachowania miały miejsce kilkakrotnie , opisując również okoliczności w jakich były podejmowane. Zeznania pokrzywdzonej , co słusznie zauważył Sąd Rejonowy , znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków D. S. i M. S., które niezależnie od siebie , słyszały słowa wypowiedziane przez obwinionego J. F. (1).

W tej sytuacji podzielić należy dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę zeznań pokrzywdzonej oraz świadków , jako dowodów wiarygodnych , spójnie ze sobą opisujących okoliczności zdarzenia . Zwrócić uwagę należy, że obwiniony J. F. (1) zaprzeczył popełnieniu zarzucanego mu wykroczenia i odmówił składania wyjaśnień. Słusznie w tym zakresie Sąd Rejonowy uznał, iż nie można obwinionemu dać wiary , bowiem pozostaje to w sprzeczności z zeznaniami oskarżycielki posiłkowej oraz świadków D. S. i M. S.. Ponadto zauważyć należy , że zaprzeczanie popełnieniu zarzucanego wykroczenia , w kontekście znajdujących się w aktach sprawy pism autorstwa J. F. (1) i złożonego na rozprawie w dniu 8.11.2012r. (k.55) oświadczenia , w których obwiniony bez żadnych oporów określa oskarżycielkę posiłkową , jako osobę chorą psychicznie , tym bardziej wydaje się mało wiarygodne. Odnosząc się zaś do treści apelacji wskazać należy, iż nie podważa wiarygodności zeznań świadków fakt, iż nie potrafiły wskazać konkretnych dat w których obwiniony złośliwie niepokoił O. P. , powyższe jest w pełni zrozumiałe jeżeli uwzględni się fakt, że pokrzywdzona dopiero po kilkunastu tego rodzaju zachowaniach J. F. (1) zdecydowała się złożyć zawiadomienie o wykroczeniu .

Wbrew zatem wywodom apelacji obwinionego, przeprowadzone dowody nie nasuwają żadnych wątpliwości , iż popełnił przypisany mu czyn kwalifikowany z art. 107kw. Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że zarówno ocena dowodów, jak też poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne zostały dokonane przez Sąd Rejonowy prawidłowo zgodnie z zasadami określonymi w art. 7kpk. Nie naruszył Sąd Rejonowy przepisu art. 5§2kpk , bowiem wątpliwości o których mowa w tym przepisie muszą zaistnieć po stronie sądu orzekającego , a nie strony

procesowej, tymczasem z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika, by Sąd I instancji powziął jakiegokolwiek wątpliwości co do stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Odnosząc się do wymiaru kary stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy oceniając stopień społecznej szkodliwości i stopień winy popełnionego przez J. F. (1) wykroczenia, uwzględnił wszystkie okoliczności wpływające na wymiar kary, co powoduje, iż orzeczona wobec obwinionego kara grzywny jest adekwatna i sprawiedliwa. Nie ulega wątpliwości, iż okoliczności popełnienia przypisanego obwinionemu wykroczenia wskazują na wysoki stopień jego winy. Za taką oceną przemawia przede wszystkim to, że działanie obwinionego było nie tylko uporczywe, jawne, ale także nakierowane na wywołanie u pokrzywdzonej poczucia niepokoju i wstydu.

Dlatego też mając na uwadze powyższe argumenty należało na podstawie art. 109§2kpw w zw. z art. 437§1kpk orzec jak w wyroku. Na podstawie art. 119kpw w zw. z art. 634kpk zasądzono od obwinionego kwotę 90 zł tytułem kosztów postępowania odwoławczego, na którą to kwotę złożyło się 50 zł tytułem wydatków w II instancji (§3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania Dz. U. nr 118 poz.1269) i 40 zł opłaty od wymierzonej kary (art. 8 i 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. Dz. U. z 1983r. nr 49 poz.223 ze zmianami)

SSO Anna Szeliga